

چرا رأی مثبت؟

علی اصغر قاسمی

عضو شورای شهر تهران

چرا شورای اسلامی شهر تهران به طرح اصلاح فرآیندهای دبیرخانه کمیسیون ماده ۵ رأی مثبت داد؟ کمیسیون ماده ۵ شهرداری، نهادی است که در راستای قانون ماده ۵ قانون تعیین حریم شهرها، مناطق شهری و قصبات و نحوه اجرای آن تشکیل می‌شود. این کمیسیون وظائفی دارد که اهم آن تغییر و تصویب طرح‌های تفصیلی است. همچنین کمیسیون ماده ۵، وظیفه دیگری در خصوص لوایح و مقررات شهرداری و طرح‌های جامع شهری و معماری دارد که در رابطه با چگونگی استفاده و کاربری زمین به لحاظ اداری، مسکونی، فضای سبز و... اظهارنظر می‌کند و سپس اگر تغییراتی در خارج از طرح تفصیلی باشند، بررسی و تصویب خواهد کرد. به‌طور خلاصه می‌توان گفت این کمیسیون وظیفه تصمصیم‌گیری در موارد ذیل را بر عهده دارد:

▲ تغییر در طرح‌های تفصیلی مصوب: در مواردی که نیاز به تغییر در طرح‌های تفصیلی باشد، کمیسیون ماده ۵ می‌تواند با رعایت ضوابط و مقررات، در این طرح‌ها تجدیدنظر کند.

▲ تصویب طرح‌های تفصیلی جدید: در مواردی که طرح تفصیلی برای منطقه‌ای وجود نداشته باشد، کمیسیون ماده ۵ می‌تواند طرح تفصیلی جدیدی را برای آن منطقه تصویب کند.

▲ تصمصیم‌گیری در مورد استثنائات: در مواردی که اجرای طرح‌های مصوب با موانع و مشکلات خاصی روبرو باشد، کمیسیون ماده ۵ می‌تواند با رعایت ضوابط و مقررات، استثنائاتی را برای حل این مشکلات در نظر بگیرد.

▲ بررسی و صدور مجوز ساخت و ساز در موارد خاص: در مواردی که ساخت و ساز با قوانین و مقررات مغایرت داشته باشد، کمیسیون ماده ۵ می‌تواند با بررسی موضوع و صدور مجوز، به این امر رسیدگی کند.

بسته به اینکه کمیسیون مزبور مربوط به کدام استان باشد اعضای کمیسیون ماده ۵ متفاوت خواهد بود، اما در تهران این کمیسیون با ریاست شهردار تهران تشکیل می‌شود و سایر اعضا عبارتند از:

- ▲ رئیس شورای اسلامی شهر تهران به عنوان عضو ناظر
- ▲ نماینده وزارت نیرو
- ▲ نماینده وزارت کشور
- ▲ نماینده وزارت راه و شهرسازی
- ▲ نماینده وزارت جهاد کشاورزی
- ▲ نماینده سازمان حفاظت محیط‌زیست
- ▲ نماینده وزارت میراث‌فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری
- ▲ معاون شهرداری و معماری و معماری تهران
- ▲ رئیس دبیرخانه کمیسیون ماده ۵

کمیسیون ماده ۵ نقش بسیار مهمی در مدیریت و توسعه شهر تهران ایفا می‌کند. تصمصیم‌گیری این کمیسیون بر روی چگونگی توسعه شهر، استفاده از زمین، حفاظت از محیط زیست، جمعیت‌پذیری شهر، ایجاد سرانه‌های عمومی و... تأثیرگذار بسیار تأثیرگذار است.

▼ چالش‌های اصلی کمیسیون ماده ۵ چیست؟

چالش‌های کمیسیون ماده ۵ به‌طور کلی به موانع و مشکلات موجود در فرآیند تصمصیم‌گیری و عملکرد این کمیسیون اشاره دارد که می‌تواند بر شفافیت، عدالت، کارایی و اثربخشی آن تأثیر منفی بگذارد. با این حال، لازم به ذکر است که این موارد ممکن است در همه شهرها و در همه موارد به یک اندازه وجود نداشته باشند و شدت و نوع آنها نیز می‌تواند متفاوت باشد. به‌طور خلاصه، چالش‌های کمیسیون ماده ۵ را می‌توان به این صورت خلاصه کرد:

۱- شفافیت و دسترسی به اطلاعات:

▲ عدم شفافیت کامل در تصمصیم‌گیری‌ها: بعضی از تصمصیمات کمیسیون ماده ۵ به‌طور شفاف و با ذکر دلایل کافی برای عموم منتشر نمی‌شود، یا بعضاً با تأخیر فراوان منتشر می‌شود. به عنوان مثال، ممکن است کمیسیون ماده ۵ تصمصیمی در مورد تغییر کاربری زمینی بگیرد، اما دلایل و مستندات کافی برای این تصمصیم را به‌طور شفاف منتشر نکند. این امر می‌تواند منجر به ابهام و سوءظن در مورد نحوه تصمصیم‌گیری شود و اعتماد عمومی را کاهش دهد.

▲ محدودیت دسترسی به اطلاعات: اطلاعاتی مانند مصوبات جلسات، گزارش‌های کارشناسی، نظرات مختلف در مورد پروژه‌ها، روند تصمصیم‌گیری و مصوبات کمیسیون، ممکن است به راحتی در دسترس عموم نباشد یا با تأخیر در دسترس قرار گیرد. این امر می‌تواند مانع از نظارت و ارزیابی عملکرد کمیسیون توسط شهروندان و نهادهای مدنی شود.

▲ عدم اطلاع‌رسانی کافی به ذی‌نفعان: در بسیاری از موارد، ذی‌نفعان از تصمصیمات کمیسیون و نحوه تأثیر آن بر پروژه‌هایشان به‌طور کامل مطلع نمی‌شوند. فرض کنید یک پروژه ساختمانی در نزدیکی محل زندگی شما در حال اجرا است. ممکن است شما به عنوان ساکن منطقه از تصمصیمات کمیسیون ماده ۵ در مورد این پروژه و نحوه تأثیر آن بر زندگی شما مطلع نباشید. این امر می‌تواند منجر به بروز اعتراضات و مشکلات بعدی شود.

۲- تأثیرگذاری روابط و لابی‌گری:

▲ احتمال تأثیرگذاری روابط و لابی‌گری در تصمصیم‌گیری: بعضی از منتقدین معتقدند که روابط و لابی‌گری در تصمصیم‌گیری‌های کمیسیون ماده ۵ نقش دارد و این امر می‌تواند منجر به تصمصیمات ناعادلانه و مغایر با اصول شهرداری شود. در برخی موارد، ممکن است افرادی با گروه‌هایی بانفوذ، با استفاده از روابط خود در کمیسیون، تلاش کنند تا تصمصیمات به نفع پروژه‌های خود تغییر کند.

▲ عدم شفافیت در نحوه تعامل با ذی‌نفعان: در برخی موارد، نحوه

تعامل کمیسیون با ذی‌نفعان و نحوه اعمال نظر آنها در تصمصیم‌گیری‌ها شفاف نیست. ممکن است با برخی از ذی‌نفعان به‌طور خصوصی و بدون اطلاع‌رسانی به سایرین مذاکره‌ای صورت پذیرد. این امر می‌تواند شائبه عدم شفافیت و اعمال نظرهای خاص را ایجاد کند.

۳- عدم توجه کافی به منافع عمومی و شهروندان:

▲ اولویت‌دهی به منافع خاص به جای منافع عمومی: بعضاً شنیده می‌شود که در برخی موارد، کمیسیون ماده ۵ به جای اولویت‌دهی به منافع عمومی و شهروندان، به پروژه‌های خاص توجه بیشتری دارد. فرض کنید یک پروژه تجاری بزرگ در حال اجرا است که می‌تواند منجر به افزایش ترافیک، آلودگی هوا و از بین رفتن فضای سبز شود. اگر کمیسیون ماده ۵ بدون توجه به این پیامدهای منفی، به این پروژه مجوز دهد، به نظر می‌رسد که منافع عمومی و شهروندان در اولویت قرار نگرفته است.

▲ ضرورت توجه کافی به مسائل زیست‌محیطی و اجتماعی: اگر تصمصیماتی بدون در نظر گرفتن پیامدهای زیست‌محیطی و اجتماعی پروژه‌ها گرفته شود، می‌تواند به محیط زیست و زندگی اجتماعی شهروندان آسیب برساند.

۴- کند بودن روند تصمصیم‌گیری:

▲ طولانی شدن زمان رسیدگی به پرونده‌ها: در برخی موارد، زمان رسیدگی به پرونده‌ها در کمیسیون ماده ۵ طولانی می‌شود که می‌تواند مشکلات و هزینه‌های زیادی را برای ذی‌نفعان ایجاد کند. این تأخیرها ممکن است به دلیل پیچیدگی‌ها یا عدم هماهنگی بین نهادهای مختلف باشد که باید روندهای آن بهبود پیدا کند.

▲ عدم وجود سازوکارهای شفاف برای تسریع فرآیندها: عدم وجود قوانین و دستورالعمل‌های شفاف و دقیق برای تسریع فرآیندهای تصمصیم‌گیری می‌تواند منجر به طولانی شدن زمان رسیدگی به پرونده‌ها در کمیسیون ماده ۵ شود.

۵- عدم تخصص کافی برخی اعضای کمیسیون:

▲ از آنجا که اعضای کمیسیون ماده ۵ بر اساس جایگاه حقوقی‌شان تعیین می‌شوند، طبیعی است که بعضاً تخصص کافی در زمینه شهرداری و مسائل مرتبط با آن را نداشته باشند. به عنوان مثال، ممکن است برخی از اعضای کمیسیون تخصص کافی در زمینه مسائل مربوط به ترافیک، محیط‌زیست یا مسائل اجتماعی را نداشته باشند. این امر می‌تواند منجر به تصمصیماتی شود که پیامدهای منفی برای شهر و شهروندان به دنبال دارد. البته پیش‌بینی کارگروه فنی برای رفع این نقیصه است، اما نهایتاً تصمصیم‌گیرندگان اصلی، اعضای کمیسیون هستند. البته این اشکالات به‌طور کلی در مورد فرآیندهای کمیسیون ماده ۵ مطرح است و به معنای آن نیست که تمام تصمصیمات این کمیسیون با این مشکلات روبرو است.

▼ راه کارهای برون رفت از مشکلات و حل چالش‌های کمیسیون ماده ۵ چیست؟

برای برون‌رفت از چالش‌های مطرح شده در خصوص کمیسیون ماده ۵، می‌توان راه کارهای مختلفی را در نظر گرفت که به‌طور کلی به دو دسته راه کارهای ساختاری و راه کارهای مدیریتی تقسیم می‌شوند:

۱- راه کارهای ساختاری:

▲ شفاف‌سازی فرآیندها و قوانین: تدوین و ابلاغ دستورالعمل‌ها و ضوابط شفاف و روشن برای فرآیندهای تصمصیم‌گیری کمیسیون و همچنین اطلاع‌رسانی به موقع و کامل به ذی‌نفعان.

▲ تقویت نقش نظارت و ارزیابی: ایجاد سازوکارهای نظارتی مستقل و مؤثر بر عملکرد کمیسیون و همچنین ارزیابی دوره‌ای عملکرد آن با توجه به شاخص‌های مشخص.

▲ بهبود ساختار کمیسیون: تغییر ساختار کمیسیون به گونه‌ای که تخصص و تجربه کافی در زمینه‌های مختلف مرتبط با شهرداری در آن لحاظ شود.

▲ به روز رسانی قوانین و مقررات: بازنگری و به روز رسانی قوانین و مقررات مرتبط با کمیسیون ماده ۵ با توجه به تغییرات شرایط و نیازهای جامعه.

▲ ایجاد سامانه اطلاعاتی جامع: طراحی و پیاده‌سازی یک سامانه اطلاعاتی جامع که اطلاعات مربوط به فرآیندهای کمیسیون، تصمصیمات اتخاذ شده و مستندات مربوط به آنها را به‌طور شفاف و قابل دسترس در اختیار عموم قرار دهد.

▲ افزایش مشارکت شهروندان: ایجاد سازوکارهای مناسب برای مشارکت شهروندان در فرآیندهای تصمصیم‌گیری کمیسیون و اخذ نظرات و پیشنهادات آنها.

۲- راه کارهای مدیریتی:

▲ آموزش و ارتقای دانش اعضای کمیسیون: برگزاری دوره‌های آموزشی و تخصصی برای اعضای کمیسیون به منظور ارتقای دانش و مهارت آنها در زمینه‌های مختلف مرتبط با شهرداری.

▲ تقویت فرهنگ شفافیت و پاسخ‌گویی: ترویج فرهنگ شفافیت و پاسخگویی در میان اعضای کمیسیون و همچنین ایجاد سازوکارهای تشویق و تنبیه برای رعایت این اصول.

▲ بهبود ارتباطات و تعاملات: ایجاد ارتباطات مؤثر، شفاف و سیستماتیک میان کمیسیون و ذی‌نفعان مختلف از جمله شهروندان، سازمان‌ها و نهادهای دولتی و خصوصی.

▲ تقویت نظارت و کنترل بر عملکرد کارشناسان: ایجاد سازوکارهای نظارتی و کنترلی بر عملکرد کارشناسان و مشاوران کمیسیون به منظور جلوگیری از بروز هرگونه تخلف و فساد.

▲ بهبود مدیریت زمان و منابع: بهبود مدیریت زمان و منابع در کمیسیون به منظور تسریع در روند رسیدگی به پرونده‌ها و جلوگیری از اتلاف وقت و هزینه.

▲ نکته: اجرای هر یک از این راه کارها نیازمند برنامه‌ریزی دقیق و همکاری و تعامل میان نهادهای مختلف مرتبط با کمیسیون ماده ۵ است. همه مواردی که به آن اشاره شد، بخشی از دلایل طرحی است که پس از ماه‌ها انتظار، کلیات آن در صحن شورای شهر تهران به تصویب رسید. طرح مذکور ممکن است همه موارد پیش‌گفته را تأمین نکند، اما گامی است به سوی شفافیت و احقاق حقوق عامه مردم شهر تهران.

تیتریک

HEADLINE ONE

۲

توصیه به امنیتی‌ها در باره بازداشت‌ها

بررسی گزارش رئیس قوه قضائیه به خبرگان

شادی مکی

گزارشگر حقوقی هم‌میهن

غلامحسین محسنی‌اژه‌ای، رئیس دستگاه قضا، در دومین اجلاس مجلس خبرگان رهبری در دوره ششم گفته است: «یکی از مسائل و مشکلات ما زندان، زندانی، محل نگهداری، چگونگی برخورد در زندان، چگونگی بازرسی از منزل، امکانات، ورود به احوال شخصیه مردم، آوردن اسناد و مدارک مردم و نگهداری آنها، بعضاً از بین رفتن و استفاده نابجا از آنهاست.» او به ورود میدانی خود به این مسائل هم اشاره کرده است: «جلساتی مستمر، هر دو هفته یکبار با وزیر اطلاعات و رئیس سازمان حفاظت اطلاعات یعنی سردار کاظمی داشتم، آسیب‌ها را اعلام کردم، گفتیم این بخش‌ها مرتبط با شما، این بخش‌ها مرتبط با من است. اینجا قانون و اینجا رویه مشکل دارد.

ادعای منم که مشکلی نیست اما به نظر من پیش‌رفتی جهشی داشته‌ایم.» او همچنین در جلسه هفته گذشته شورای عالی قضایی تأکید کرده بود: «اصل ۲۵ تصریح دارد که «تجسس ممنوع است، مگر به حکم قانون.» او همچنین از پرهیز از صدور قرارهای منتهی به بازداشت موقت در مواردی که بازداشت متهم ضروری نیست هم گفته بود. اژه‌ای همچنین بارها در سخنان خود بر عدم دخالت و تأثیرگذاری نهادهای امنیتی بر پرونده‌ها و قضات تأکید کرده بود اما حقیقت آن است که به‌ویژه آنجا که پای جرائم و متهمین سیاسی و امنیتی در میان است معضلات کم نیستند. معضلاتی که تمام مراحل تحقیقات مقدماتی و دادرسی را در بر می‌گیرد و بارها و وکلا و حقوقدانان به این معضلات اشاره کرده‌اند.

با توجه به اهمیت اظهارات رئیس دستگاه قضا با سیدعباس موسوی، قاضی بازنشسته دیوان عالی کشور و وکیل دادگستری و همچنین حسین بیات، عضو هیئت‌مدیره انجمن حقوق اساسی ایران گفت‌وگو کردیم.

▼ بازرگاری ضابطین امنیتی خلاف قوانین است

سیدعباس موسوی، حقوقدان در باره اظهارات رئیس قوه قضائیه مبنی بر وجود برخی مشکلات در روند تعقیب و بازداشت متهمین به معیارهای قانونی اجتناب‌ناپذیر برای احضار و دستگیری متهم می‌پردازد. او به هم‌میهن می‌گوید: «قطعاً احضار و دستگیری متهم مستلزم وجود دلایل کافی بر اطلاق ناهنجاری کیفری به اوست؛ وانگهی مرجع احضار، تعقیب و جلب بایستی مرجع انحصاری دارای صلاحیت ذاتی یعنی دادگستری باشد. ماده ۱۶۸ قانون آئین دادرسی کیفری هم بر این مهم تصریح می‌کند.» او تأکید می‌کند که تمام فرآیندهای کشف بزه، شناسایی متهم و همراهان او، احضار متهم و در صورت نافرمانی جلب و دستگیری متهم در یک روند و چرخه ضابطه‌مند صورت می‌گیرد و این مأموریت دشوار با ابتکار

گزارش حقوق

عمل و نظارت مستقیم دادستان و به نمایندگی از او توسط قضات دادسرا انجام می‌شود. بنابراین ایجاد مراجع موازی و دخالت ارگان‌های امنیتی، حفاظتی و انتظامی بدین‌وادی حتی در قیام برابر اتهامات امنیتی و سیاسی ناروا هم نقض آشکار هنجارهای دادرسی و حقوق شهروندی است.»

این استاد حقوق ادامه می‌دهد: «قانونگذار برای پاکیزگی و هنجارمندی جریان تحقیقات مقدماتی معیارها و الزامات روشن برقرار کرده است. برای جلوگیری از استبداد قضایی و تفسیر و اعمال قدرت شخصی بازپرس برابر ماده ۲۱۷ قانون آئین دادرسی کیفری تعیین تکلیف شده است، بدین قرار که به منظور دسترسی به متهم و جلوگیری از امحای دلایل جرم و دستکاری در نشانه‌های بزه و اجرای آسان حکم کیفری احتمالی، صدور یکی از قرارهای تأمینین علیه متهم مشروع است. برابر مواد ۲۲۷ و ۲۲۸ قانون یادشده صدور قرار بازداشت موقت به عنوان شدیدترین قرار تأمین خلاف اصل بوده و اگر به ناچار صدور آن اجتناب‌ناپذیر باشد بایستی در موارد خاص با حفظ حق واکنش متهم و امکان نظارت نوبه‌ای این تصمصیم، اتخاذ شود.» او اضافه می‌کند: «قانونگذار پیرو مواد ۲ و ۳ در ماده ۲۲۹ قانون یادشده تصریح می‌کند که بازپرس ناگزیر است قرار بازداشت موقت را مستدل و مستند به قانون صادر کند. سربچی از این تکلیف موجب تعقیب انتظامی و محکومیت قاضی صادرکننده قرار برابر با بند یک ماده ۱۵ «قانون نظارت بر رفتار قضات» خواهد بود. همچنین دادستان تکلیف دارد طبق ماده ۲۴۰ قانون مرقوم قرار مزبور را زیر نظر گرفته و حداکثر تا ۲۴ ساعت دیدگاه خود را نسبت به آن ابراز دارد.»

این وکیل دادگستری تعقیب و گریز شهروندان توسط مراجع فاقد صلاحیت ذاتی و دور از نظارت و واریسی دستگاه قضایی را نارسایی دیگری می‌خواند که به نقض حقوق شهروندی و تعدی به حرمت جان و حریم زندگانی و اسرار شخصی شهروندان می‌انجامد: «از آن بدتر اینکه هیچ دلیلی بر وقوع بزه یا توجه اتهام وجود ندارد و مسئول یا شخص مبتکر با ذهنیت منفی و تصور اینکه پس از تعقیب و گریز شخص دلایل بزه بدست خواهد آمد مبادرت به این سوء جریان می‌کند. پس از این مرحله نیز اسناد، مدارک و اموال شخصی و اسرار مناسبات حرفه‌ای شخص جولانگاه سرکشی و ماجراجویی واقع می‌شود تا شاید در این گشت و گزار چیزی پیدا شود تا با تشبیه به آن، رفتار غیرقانونی و ذهن مشوش مبتکر آرام گیرد.» او این را هم می‌گوید که اینگونه اقدامات خودسرانه، غیرمسئولانه و هنجارشکنانه زیننده یک حاکمیت مردم‌سالار یا داعیه دل‌بستگی به شریعت اسلامی نیست: «رئیس قوه قضائیه بحق بر این رفتار ناپه‌نجا هشدار داده است. استمرار رفتار نادرست مزبور که به حتم دلخواه بسیاری از مسئولین نظام نیست، تعدی به ساحت و صلاحیت دستگاه قضایی است و اعتبار تصمصیمات قضایی را سست می‌کند. این رفتار مبتنی بر هیچ اصل حقوقی و نص قانونی و منطق قضایی و حکمرانی نیست.»

قاضی بازنشسته دیوان عالی کشور، با تأکید بر اینکه نگهداری متهمین بازداشت شده تنها در بازداشتگاه‌های تحت نظارت مستقیم دستگاه قضایی امکان‌پذیر است، عنوان می‌کند: «در اختیار داشتن اماکنی با عنوان بازداشتگاه موقت و نیز در اختیارگیری متهم از قاضی صادرکننده قرار یا از

فرآیندهای دبیرخانه کمیسیون ماده ۵ در شورای شهر تهران به تصویب رسید

گزارش شهر

علیرضا زاکانی برای سلاماندهی به شرایط حاکم بر کمیسیون ماده ۵ دادند، بالاخره طرحی به شورای شهر تهران ارائه شد که نوری باشد بر تاریکخانه کمیسیون ماده ۵.

مهدی عباسی به‌عنوان رئیس کمیسیون شهرداری و معماری شورای شهر تهران درباره این طرح گفت: «در طرح فوق ارزش‌های مورد نظر در اصلاح فرآیندهای بررسی در خواست‌ها در دبیرخانه کمیسیون ماده ۵ مبتنی بر عدالت و تعادل میان منافع عمومی و خصوصی، افزایش مشارکت در پرونده‌های موضعی و مرتبط با ذی‌نفعان گسترده، شفافیت در حین فرآیند برای متقاضیان و برای شهروندان، هوشمندی و سیستمی شدن فرآیند و سرعت در بررسی پرونده‌ها، وحدت رویه و جلوگیری از سلیقه‌محوری در بررسی پرونده‌ها، ایجاد وحدت رویه در بررسی پرونده‌ها با تهیه فرم‌های مورد نیاز و اطلاعات پایه‌ای پرونده‌ها تدوین شده است.»

اودر تشریح هدف این طرح، افزود: «این طرح قرار است سالیان سال مسائل و مشکلات شهر را برطرف کرده و از بروز دلایلی‌ها و دالان‌های تاریک جلوگیری کند و به عنوان پروژه‌کنوری بر تاریکخانه‌ها عمل کند. از سوی دیگر از دارایی‌های شهر حفاظت کند و سهم‌ها را از املاکی که در توافقات شهر ایجاد می‌شود حفظ کند و بستری برای توسعه عدالت و حمایت از افشار مختلف مردم فرصتی برای توسعه و آبادانی شهر و پیشرفت همه‌جانبه باشد و شرایطی را فراهم آورد برای متقاضیان متعددی که ممکن است در صف انتظار قرار بگیرند تا امبادا این انتظار بستری را برای سوءاستفاده برخی ایجاد کند.» وی افزود: «در نهایت با توجه به قوانین بالادستی و ارجاع این طرح به این قوانین و همچنین استفاده

روز گذشته «اصلاح فرآیندهای دبیرخانه کمیسیون ماده پنج (۵) قانون تأسیس شورای عالی شهرداری و معماری ایران را رویکرد تعادل میان منافع عمومی و خصوصی» جهت روشن شدن تاریکخانه کمیسیون ماده ۵ به تصویب شورای شهر تهران رسید. با آنکه به قول مهدی عباسی، عضو شورای شهر تهران قرار بود نوری بر تاریکی یکی از کلک‌های شورای شهر تهران بیفتد اما برخی به مخالفت با این مصوبه برخاستند. در دوره ششم مدیریت شهری و زمانی که علیرضا زاکانی، شهردار تهران حاکم بر دبیرخانه کمیسیون ماده ۵ بود تخلفات عجیب و غریبی در این کمیسیون رخ داد. حتی ابتدای شروع به کار زاکانی، فرزانه صادق مالواجرد (وزیر کنونی راه و شهرسازی) دبیر شورای عالی شهرداری و معماری بود که بر سر قانونمند کردن این کمیسیون کارش به جر و بحث و جنجال با شهردار تهران کشید. شاید همین جنجال بود که فشار برای برداشتن صادق مالواجرد زیاد شد اما رستم قاسمی، وزیر وقت راه و شهرسازی تسلیم این فشارها نشد و با آمدن مهرداد بذرپاش، صادق مالواجرد از دبیری شورای عالی شهرداری و معماری عزل و خسرو دانشجو جایگزین او شد.

روز گذشته پس از بارها تذکری که برخی از اعضای شورای شهر تهران به